

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

8. Терещенко Л. Діагностика невротичних розладів особистості дитини / Л.Терещенко // Практичний психолог: дитячий садок. - 2017. - № 8. - С.38-50.
9. Яценко Г. Комунікативна сутність дистанційного навчання: постановка проблеми / Г.Яценко // Вища освіта України. – 2007. – № 3. – С. 70-74.

УДК 159.9+372.218

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ

Бабак Анна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 3 курс, РДГУ

Керівник: Назаревич В.В., канд. психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Психологічна готовність дитини до шкільного навчання є одним з основних і найважливіших результатів психічного розвитку дошкільника. Це складне утворення, яке передбачає достатній рівень розвитку у дитини функцій, необхідних для школи, які дозволяють їй засвоювати навчальну програму без шкоди для здоров'я, а також без надмірного напруження. Даний процес базується на взаємодії особистісної, інтелектуальної і соціально-психологічної готовності, без яких успішне засвоєння матеріалу в масовій школі є неможливим. Спираючись на психологічний словник, поняття «готовність до шкільного навчання» можна пояснити як сукупність морфо-фізіологічних особливостей дитини дошкільного віку, за допомогою яких відбувається успішний перехід до організованого, систематичного навчання у школі. Це усвідомлене бажання вчитися і розуміння того, для чого це необхідно, яке виникає в процесі соціального розвитку дитини, появи у неї певних внутрішніх протиріч, які визначають рівень мотивації до навчальної діяльності. На даний час сфера освіти в нашій країні активно реформується і зазнає змін, висуваються нові правила та вимоги, тому дуже важливо розуміти, коли дитина психологічно готова до навчання та як правильно її підготувати до даного процесу.

Мета дослідження – на основі теоретичного аналізу психолого-педагогічної літератури виокремити комплекс взаємообумовлених причин та факторів формування психологічної готовності дитини до навчання в школі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема психологічної готовності дитини до навчання є досить популярною та актуальною серед дослідників різних напрямів та спеціальностей. Так, з точки зору науковця Л. Іщенка, готовність до школи – це сукупність психологічного, етично-вольового, фізичного та емоційного розвитку дитини, за допомогою якого вона легко пристосовується до нового етапу свого життя. Автор наголошує на тому, що психологічна готовність забезпечує доволі значне зниження труднощів переходу до нового статусу, нових умов життя і нового виду провідної діяльності, а також негативного впливу на здоров'я й емоційне благополуччя школяра [2].

Л. Венгер дотримувався думки, що готовність до школи – це певна система знань та умінь, у якій існують всі інші елементи, хоча рівень розвитку цих елементів може бути різний. До того ж, автор звертає увагу на те, що так звані «шкільні» якості не можуть бути сформованими у дошкільника одразу, адже вони, як і будь-які інші, формуються і складаються в ході здійснення тієї діяльності, для якої вони є необхідними. Це говорить про те, що готовність до школи полягає насамперед у володінні дитиною передумовами для засвоєння якостей, які необхідні для успішного входження у навчальну діяльність. Тобто, психологічна готовність до школи не виявляється у вмінні читати, писати і рахувати, а означає бути готовим всього цього навчитися. Важливим на думку Л. Венгера є те, що готовність не завжди настає чітко відповідно до певного хронологічного критерію. Повна психологічна готовність до навчання в школі може сформуватися або ж задовго до, або ж набагато пізніше після фактичного відвідування дитиною школи [1].

Дослідник Д. Ельконін, вивчаючи проблему готовності дитини до школи, основну увагу приділив аспектам сформованості необхідних передумов навчальної діяльності. Аналізуючи ці передумови, він виокремив певні параметри. Основні серед них:

- уміння дитини уважно слухати того, хто говорить, і точно виконувати поставлені завдання в усній формі;
- уміння дитини усвідомлено підпорядковувати свої дії правилам, які узагальнено визначають спосіб дії;
- уміння дитини самостійно виконувати необхідне завдання за зразком, що візуально сприймається;
- уміння дитини орієнтуватися на визначену систему вимог [4].

На думку психолога І. Кулагіної існують два основні аспекти психологічної готовності дитини до навчання: особистісна (мотиваційна) та інтелектуальна (розумова) готовність. Виявляються ці аспекти насамперед у розвитку вольової, мотиваційної, інтелектуальної та мовленнєвої сфер. Особистісна готовність – це певна система морально-психологічних особливостей, в якій мотивація дитини до навчання є основною ланкою. Вона полягає у формуванні готовності до прийому нової соціальної позиції – становища школяра, що передбачає дотримання певних прав і виконання певних обов'язків, і виражається перш за все у ставленні дитини до школи, до навчальної діяльності, вчителів та до самої себе.

Якщо дитина готова до шкільного навчання, то школа її буде приваблювати не зовнішньою оболонкою і атрибутами шкільного життя, – олівцями, портфелями, зошитами – а саме можливістю отримувати нову інформацію, відкривати для себе нові границі, що передбачає розвиток пізнавальних інтересів. Важливим компонентом особистісної готовності є рівень комунікативного розвитку дитини, який впливає на взаємодію та спілкування з однолітками. Інтелектуальна готовність – це система компонентів розумового і мовного розвитку дитини, які є взаємопов'язаними. Даний вид готовності передбачає наявність у дитини кругозору та певного запасу знань і ґрунтується на володінні дитиною різними видами сприйняття, основними логічними операціями, широким запасом усвідомлених та елементарних понять про навколишній світ, елементами теоретичного ставлення до досліджуваного матеріалу, узагальненими формами мислення та розвиненою мовою.

Інтелектуальна готовність також передбачає формування в дитини початкових умінь у сфері навчальної діяльності, зокрема вміння виділити навчальне завдання й перетворити його на самостійну мету діяльності. Тобто, дана готовність до навчання пов'язана із логічним запам'ятовуванням, диференційованим сприйняттям, раціональним підходом до дійсності, аналітичним мисленням, інтересом до знань тощо. Тобто, це складна динамічна система кількісних та якісних змін, що у зв'язку з віком та індивідуальними особливостями відбуваються у дитини. Особистісна та інтелектуальна готовність, на думку І. Кулагіної, є передумовою успішного входження дитини в процес навчальної діяльності, а також швидкої та результативної адаптації її до нових умов шкільного життя [3].

Кожен науковець акцентує увагу на різних аспектах феномену психологічної готовності дитини до навчання, висуває власне бачення того чи іншого процесу, але узагальнюючи їх думки на дану тему, треба виділити те, що дуже важливим фактором є підготовка дитини до навчання у школі. Даний процес є комплексним та багатограним, адже охоплює абсолютно всі сфери життя дитини, а психологічна готовність дитини – це лише одна його ланка. Основна роль у підготовці дитини до шкільного навчання належить сім'ї, адже саме вона є основним середовищем життя і розвитку дитини. Від атмосфери, яка панує у сім'ї великою мірою залежить позитивне ставлення дитини до школи, її бажання вчитися і досягти певних результатів своєї праці.

Висновки. Психологічна готовність до шкільного навчання – це характеристика різнобічна. Вона охоплює різноманітні аспекти здібностей, умінь і навичок дитини і дозволяє сформуванню певну картину уявлень про рівень загального розвитку дошкільника та психологічні якості, які необхідні для успішного входження в процес навчання. У кожній

дитини усі ці якості проявляються індивідуально, але між ними існує причинний зв'язок, тобто вони взаємопов'язані. Психологічна готовність до школи – це утворення цілісне. Коли з'являються проблеми в розвитку одного компонента, то це обов'язково рано чи пізно відобразиться на розвитку інших компонентів. Дуже важливим аспектом у формуванні готовності дитини до школи є роль батьків і сприятливе середовище зростання та виховання. Адже саме батьки доволі сильно впливають на формування у дитини інтересу до навчання, що є однією з найголовніших рис психологічної готовності до школи.

Список використаних джерел

1. Венгер Л.А., Венгер А.Л. Готов ли ваш ребенок к школе? / Л.А.Венгер, А.Л.Венгер. – Москва : Знание, 1994. – 192 с.
2. Іщенко Л. В. Логіко-математичний розвиток дітей 5–7 років : навч. посіб / Л.В.Іщенко. – Бердянськ : БДПУ, 2010. – 144 с.
3. Кулагина И. Ю. Возрастная психология (Развитие ребенка от рождения до 17 лет) / И.Ю.Кулагина. – Москва : УРАО, 1999. – 176 с.
4. Эльконин Д. Б. Детская психология : учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. 4-е изд. / Д.Б. Эльконин. – Москва : Академия, 2007. – 384 с.

УДК 159.923.4 : [159.9.019.4 :316.614.5]

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ

Бендюг Вікторія, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія), 4 курс, РДГУ
Керівник: Джемдзера О. В., старший викладач

Постановка проблеми. Проблема подружніх конфліктів залишається актуальною на будь-якому історичному етапі розвитку суспільства. Дослідження науковців доводять, що криза сучасної української сім'ї є елементом соціальної системи суспільства, ознаками якої виступають високий рівень незадоволення життям в подружжі, конфліктності у сімейних стосунках, орієнтованість на розлучення, а не на збереження сім'ї, низька здатність досягати консенсусу у міжособистісних стосунках та ін.

Мета повідомлення – охарактеризувати психологічні особливості поведінки подружжя в конфлікті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розуміння сутності подружніх конфліктів неможливе без визначення особливостей конфлікту як психологічного феномену. Саме поняття «конфлікт» є похідним від латинського слова *conflictus* – зіткнення та майже незмінне в трактуванні іншими мовами (*conflict* – англ., *konflikt* – нім., *conflit* – франц.). В сучасній психологічній науці існує багато підходів до трактування конфлікту, в яких він виступає в якості певного процесу з ознаками боротьби, зіткнення, протиріччя.

Як боротьбу конфлікт розглядають: Л.Козер – боротьба за цінності та домагання за статус, ресурси, владу з метою усунення супротивника, завдання йому збитків; У.Мак-Дугал – люди успадковують притаманні їм соціальні інстинкти страху, самоствердження тощо і постійно вступають в протиборотство, тому конфлікти у суспільстві є неминучими; А.Адлер – спроба індивіда звільнитися від почуття неповноцінності за рахунок домінування над іншими; Н.В. Гришина – стан дисгармонії між людьми, ідеями, інтересами, протистояння протилежностей.

З точки зору іншого підходу конфлікт розглядається як зіткнення або протиріччя. Згідно поглядів З.Фрейда конфлікт є первинною та постійною формою зіткнення протилежних принципів, потягів, амбівалентних прагнень, що виступають в якості протиріч людської природи. За теорією трансакційного аналізу Е.Берна, конфлікт може виникати у випадку, коли трансакції структурних компонентів особистості (стан «дитини») - спонтанні

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144